

PSALM 63:7-12

7 Als ik Uwer gedenk op mijn legerstede, zo peins ik aan U in de nachtwaken. 8 Want Gij zijt mij een hulp geweest; en in de schaduw Uwer vleugelen zal ik vrolijk zingen. 9 Mijn ziel kleeft U achteraan; Uw rechterhand ondersteunt mij. 10 Maar dezen, die mijn ziel zoeken tot verwoesting, zullen komen in de onderste plaatsen der aarde. 11 Men zal hen storten door het geweld des zwaards; zij zullen de vossen ten deel worden. 12 Maar de koning zal zich in God verblijden; een iegelijk, die bij Hem zweert, zal zich beroemen; want de mond der leugensprekers zal gestopt worden.

De nacht is, in zijn stilte en duisternis, verwant aan een ziel die de wereld wil vergeten en naar een hogere sfeer wil opstijgen. Opgaan in het allerheiligste doet slapeloze uren, die anders vermoeiend zouden zijn, maar al te snel verglijden. Het zorgt ervoor dat zelfs in een eenzaam en hard bed de heerlijkste gemoedsrust genoten kan worden - een gemoedsrust die nog rustgevender is dan de slaap zelf. We lezen over bedden van ivoor, maar bedden van vroomheid zijn veel beter. Sommige mensen zetten 's nachts de bloemetjes buiten, maar zij zijn lang niet zo gelukkig als degenen die zich mediterend verdiepen in God.

Meditatie had Davids geheugen opgefrist en hem zijn vroegere verlossing in herinnering gebracht. Het zou beter zijn als wij onze dagboeken vaker lezen, en met name zouden letten op de hand van de Heere die ons hielp in ons leed, ons gemis, onze moeite of onze verlegenheid. Dit is het grootse gebruik van het geheugen, dat het ons bewijzen levert van de trouw van de Heere, en ons verder helpt in een groeiend vertrouwen in Hem. Wij lopen vlak achter de Heere aan, omdat wij één zijn met Hem. Wie zal ons van Zijn liefde scheiden? Als wij Hem niet met gelijke stappen kunnen bijhouden, zullen wij ten minste achter Hem aan gaan met alle kracht die Hij ons schenkt, er vurig naar verlangend bij Hem te komen en samen te zijn met Hem. De goddelijke kracht, waarbij deze en de voorafgaande psalmen zo vaak hebben stilgestaan, wordt hier genoemd als de bron van de verknochtheid van de mens aan God. Wat zijn wij sterk als de Heere in ons werkt met Zijn eigen rechterhand, en hoe volkomen hulpeloos als Hij ons Zijn hulp onthoudt!

Zoals David vurig God zocht, zo waren er mannen die even vurig uit waren op zijn bloed; over hen heeft hij het. Ze hadden het op zijn leven gemunt, op zijn eer, zijn totale welzijn; en ze wilden hem

niet alleen beschadigen, maar geheel en al vernietigen. De duivel is een vernieler, en al zijn trawanten willen graag dezelfde ellende aanrichten. Zoals hij zichzelf heeft ondermijnd door zijn sluwe plannen, zo zullen zij dat ook doen. Vernietigers zullen worden vernietigd. Zij die op zielen jagen, zullen zelf het slachtoffer zijn. Ze zullen zelf in de kuil vallen die ze voor een ander graven. De moordenaars zullen vermoord worden, en het graf zal hen omvatten. De hel, die ze in hun vloek over anderen afriepen, zal zijn muil om hen sluiten. Iedere slag die tegen de godvrezenden is gericht, zal terugslaan op de vervolger; hij die een gelovige treft, slaat een nagel in zijn eigen doodskest.

Machtsmisbruikers zullen verdwijnen, maar David zal het goed gaan; en zijn voorspoed zal in het openbaar erkend worden als gave van God. De gezalfde van de Heere zal niet nalaten zijn vreugdevolle dank te betuigen: zijn vaststaande troon zal de opperheerschappij van de Koning der koningen erkennen; alleen in God zal hij zich verblijden.

Overweging:

Wanneer de gelovige het meest van God weet en geniet, wil hij nog meer weten en genieten.

